

150

4-25

due v

55

~~268~~ 496

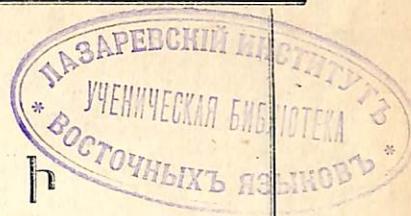

2000

May
55

32 268. 496.

No 1

F U N U L H

4 U U

ԲԱՑԱՏՐՈՒԹԻՒՆԵՐ

„Չուարմայի Ժամերի“

Աշխատավորթիւն

ԱԴԱՄ ՍԵՐԳԱՐԵԱՆՅԻ

ՄԱՍԻ ԵՐԿՐՈՐԴ

1551

Թիֆլիս
ՏՊՈՐԱՆ Մ. Գ. ԱՕՏԵՆԵԱՅՑ
1890

Дозволено ценз. Тифлисъ, 5-го Февраля 1890 г.
Типогр. М. Д. Ротинианца, на Гол. пр. соб. д. № 41.

28-56

55-96

ԳԼՈՒԽ Ա.

ՀԱՆԵԼՈՒԿՆԵՐ

- 1 Փառ. դրամ, որ միմնուն ժամանակ նշանակում է զուռ-
նակ, երաժշտական գործիք:
- 2 Կողմէս. ոչ հաջում է և ոչ էլ օտարին ներս թողնում:
- 3 Զերուկ. բազմութիւնը—ներսի կորիզներն են:
- 4 Վէրապացոց ուն ձանապահների վերաբ:
- 5 Տապան. աշտարակը—տապանն է. համբ գեսալանը—ա-
զաւնին. լշխանը—նու նահապետն է. անգիր
նամակը—ձիթենու ձիւղը:
- 6 Կշռ-ի մի ռեսուն է, որի գլուխը շատ հաստ է քան
վերջաւորութիւնը:
- 7 Ճակատուկ. գործիք է. որքան շատ է թելը փաթաթ-
վում, աճնքան էլ հաստանում է:
- 8 Փոթորէկ. ծնունդն ու մահը—փալլակ, կայծակն է. ա-
զաղակը—որտուունն է. մարդիկ սպասում են—
անձրենն:
- 9 Արձագանք, որ ամեն տեսակ կը խօսէ, ինչ ձան էլ
հանէք, նուն ձանքը ևս կը ստացուի:
- 10 Հայէտան հշանագրէր. եղբայրները կը նշանակն ըա-
զածախն տառերը. քուրերը—ձախաւորները.
նոցա հաւրը—Մեսրովի Մաշտոցն է. վիշերարդ
պետութիւնը—մամուլն է:
- 11 Առաջարարութ և շարուկ. օժարակամ երթիք չեն կարող մի-
մանց մօտենալ:

12 Եւրոպ հովեհ, որը չէ կարող ձևոքն արել:
13 Զիտեր. ձին և մարդը ի միասին ունին երկու գլուխ,
մի զոյտ ձևոք և վեց սաներ:
14 Անդառ. քուրքն է—տերեները, սաւանը—ձիւնը:
15 Լուցիներ. դանաւոր զարդը—լուցկու զլիներն են.
լուցկիների հնա խաղալով կարմլի է հրդեհ
ձգել:
16 Ժամացոց. թէն անշունչ առարկակ, բայց աղմուկ է
հանում:
17 Ծով. տէրութիւնը—ծովն է, ջուրը. ժողո-
վուրդը—կինդանիները. բատակը—լուսի երես
կամ արև չէ անսեւ:
18 Աչուն. վազրի աչերը—կրակն է. հող դառնալ—մո-
խիրն է. ծնողը—փախն է:
19 Գնառն. խաղալիքն է, որ երբ զարկում են՝ մեղանից
շուտ է վազում և ցատկում, նամանաւանդ
ուսախնից շինած դնակը:
20 Անոն. ամեն առարկակ շնչաւոր, անշունչ, վերացա-
կան ունի մի անուն:
21 Հբացանի գնառն. երբ արձակում են՝ իսկոն հեռու տա-
րածութեան վերակ է ընկնում:
22 Ինչ ուշանուն. որ միմոց ժամանակ նշանակում է
կինդանի, վազրի ցեղից:
23 Հայէլ. ինչ ձե էլ որ ցոյց տաք, իսկոն ձշութեամբ,
ինչպէս մի զերասան, նոյնը կը կատարէ:
24 Սառուց. երբ ջուր էր՝ հրդէի դէմ էր կովում. իսկ
սառած ժամանակ ջերմութիւնիցն է հալվում:
25 Հովհնի. որ անձիւ, արև ժամանակ զործ ենք ածում
և մեր զլիսի վերակ ման ածում. իսկ պարզ և
լուսին զիշերները թողնում ենք սանը:
26 Տուբեր. որ բազկացած է երկու հրամական բաէերից,
տանը և բեր:

27 Պատի. որ տերեից է հրւած, բայց խկապէս տերն չէ.
ծաղկից է շինած, բայց խկապէս ծաղկի չէ:
28 Փռու բառը այս հանելուկում պէտք է հասկանալ
զուռնաչ, որ երաժշտական գործիք է. երբ
պինդ փէն անպատճառ բարձր ձան կը
հանէ:
29 Թառնաց. լիճը—թանաքամանն է. ոլիկանոսը—զրակա-
նութիւնն է. սև գոնը կամ կարմիրը—կրիաի-
կան է, խալտառակուել. լողնորդները—ընտիր
հեղինակներն են, որոնք անուն են թողել:
30 Տեգերն. լատուկ անուն. տի—նշանակում է հասակ, որ
զրած ժամանակ երկար ձեւ ունի. զրան—դե-
ղատան քաշն է, որ կը նշանակէ ցորենաչափ:
31 Շատառն. պտուղ է, որ ծառի վերակ եղած ժամանակ,
ոլորի կինդանունման, վշտակաշի կամ կեղև ունի:
32 Հեղպատեան. բարձրաւանդակը—ինքը ամանն է. լիճը—
ներսի ջուրը. կղզին—կրակարանի գուրս ըն-
կած մասն է. հրաբուկը—ներսի կրակն է:
33 Դէկուբէն. և Յունուտը ամիսները. Դաւիթը—գեկտեմ-
բերն է, ծերունի. Յովնաթանը—յունուար, ե-
րիասասրդ. քուրքչի և ձոն բառերը նշանա-
կում են ցուրտ եղանակ. զրացի՝ որովհետեւ
զեկտեմբերին հետեւում է յունուար ամիսը.
ձիշդ մի բոպէն—տարեմուտ զիշերուակ վեր-
ջն բոպէն է: Համարեա տարի է անցնում,
եթէ լունուարից մինչև զեկտեմբեր հաշուենք:
34 Նուռն. պտուղն է. ներսի հատիկները, շատութեան
պատճառով՝ ասուած է հազար ու տաս. իսկ
դրաի կեղսի գոնը, փալունութեան համար,
առլասի է նմանեցրած:
35 Դրամանէնք. կեղծ փող շինողներն են, որոնք գիտեն
իրանց համար պատրաստած պատիժը, և օրէն-

քից չը վախենալով՝ սպում ևն նոէնը թղթա-
դրամի միս երևին:

- 36 Աշու. դահիճը—սլաքն է, նիզակը կամ նետը. քիմիա-
փ չաղթութիւնը— վառօղի գիւան է. եղբօր
հետ ժամանակ որոշելը—ժամացոցի երկու
ուլաքներն են. օթեանը—ծոցի դրամն է:
37 Ճակէ. որ ոչ խնկապէս ծով է և ոչ էլ ցամաք, ոչ
կարելի է շրջել և ոչ էլ լողալ:
38 Զուգունէ կամ ձեշտի վաստակն, որ ամառ ժամանակ
անդործ ձգած է նկուղներաւմ. իսկ ձմեռը՝
բոց կրակի մէջ արմվում է. կուշտ բառը նշա-
նակում է—փախար լիքը:
39 Ճիշտուր. երաժշտական անզական դործիք է, որ զը-
դումի պէս զլուխ ունի. մազերը—սխմերն են
կամ լարերը. ոզրը—ածիւու ձանն է, երգի
եղանակը. ականջները քաշքչել—լարեն է,
քօքելը:
40 Սորտուր. յատուկ անուն է, որ բազկացած է երկու-
րասից, ալոյնքն սար—լեառն և դար—հա-
րիւր տարի. պարսից փոխարքան կոչվում է
սարզար:

Գլուխ ք.

ԲԱՌԱԽԱՂԵՐ

1 Ալմաւ. նշանակում է չ'ըեր կամ անծին. եթէ կէս ա-
նենք, կը ստանանք ո՞չ՝ որ նշանակում է տարի
և ուշ՝ որ կը նշանակէ կենդանի. եթէ հակա-
ռակը կարգանք, կը ստացուի լուսա, որ նշանա-
կում է փող կամ փարա. իսկ սկզբի վանկը
կը լինի լու, որ նշանակում է միջատ:

2 Բարդապար. երեք մոգերից մէկը, որ աստղի լուսով եկաւ
Քրիստոսին երկրպագելու. Այդ անունը բաղ-
կացած է երեք բառից՝

1 Բաղ—որ ազգի է նշանակում,

2 Դա—ցուցական դերանուն.

3 Առ—նշանակում է լեառն.

Հապերը—աստղն է:

3 Ասորուր. յատուկ անուն է, որ բազկացած է երկու-
րասից (և ոչ թէ երկու վանկից):

Առ—հրամապական եղանակով բայ.

Դռ’ւր—հրամապական եղանակով բայ:

4 Առշուր. պատուզ է, որ կազմած է հետեւալ բառերից՝
ո՞ւ—ցուցական դերանուն.

Հարեք տառը՝ առ—գործիք է (զնդան).

Անացորդը՝ ո՞ւ—լարաբերական դերանուն:

5 «Ե» բառը. Վահակ բառի մէջտեղը գանվում է և տառը:

6 ԺԵԿԵԼՄՅ. Աւոսպակում լակտնի քաղաք է համանուն լճի
վերակ. եթէ կարենք երկու տառ, ալմինքն
է՛, մնացորդն է հետոյ, որ Ուռսաստանում
լախնի գետ է. եթէ կրկին կարենք մի տառ
ևս, ալսինքն ։, մնացորդն է Աւոյ՝ ամենքիս
նախամազը:

7 ԵՐԻԿԱԿԱԲՐ, որ բազկացած է տասը տառերից և կաղ-
մուած է չորս վանկերից, որի ամեն մի վանկը
առանձին նշանակութիւն ունի.
Էրէ—աշխատութիւն.

Հայ—ցուցական գերանուն.
Հայ—(թէն, տասը բաց է թողած) բատ է.
Տար—նշանակում է գուրդ.
Ծիածանի երեսթը փառաւոր տեսարան է
կազմում:

8 ԱՐԻՄԻ. սիրելի թռչուն է. երգեցողաթեան կողմից
անզուգական. Եթէ ա տառը հեռացնենք, կը
մնայ սիած բառը, որ ձանարկութիւն է:

9 ԱՒՐԱԿԱՆԻ ԳԵՐԵՎ. ալեկարդ ծերունին հայր Ղեղոնդ Ալիշա-
նի աշխատութիւնն է, որի վերնագիրը բազկա-
ցած է երկու վանկերից, որոնք արտասանու-
թեան ժամանակ լսվում են Աի և Վահ բա-
ռերը. երկուսն էլ Հայաստանի քաղաքներ են,
որոնք սուլթանի սեղնականութիւնն են կազ-
մում:

10 ԲԹԱԿԱՅ. Եթէ բան (խօսք) բառի վերակ աւելացնենք
այ տառերը, կը ստանանք բանայ—որ բատ է սահ-
մանական եղանակ, երրորդ զեմք. եթէ յի տեղ
աւելացնենք ւ, կը ստանանք բանայ—անորոշ
եղանակով կրկին բատ. եթէ վերջը աւելացնենք
ն հնչիւնը, կը ստանանք բանայ—որ գործիք է,

11 ԱՐԵԿԱՆԻ. կազմուած է երեք բառից, առ, բա, էւ:

12 ԱԼԵՐԵԿԱԼԵՐԵԿԱՄՅԻ. աշխարհաբար բատ է, սահմանական
հզունակ, ապրունի ժամանակ, եպակի երրորդ
զեմք. բաղկացած է տառն և երեք տառե-
րից, որոնցից իննը բազաձան տառեր են՝ ի-
րար ետեից գրաւած. միայն և ձահնաւորը ամեն
վանկում լսվում է. ձանաւորներից միայն և և
է տառերն են զրուած:

13 ԱՅԱՆ բառն է. տուանց և տառի՝ կը լինի Մուշ—քա-
ղաք, առանց և տառի՝ ռաշ—ժամանակական
մակրուու:

14 ԲԵՐԵԼ անորոշ բան է, որ կազմած է երկու հրամակա-
կան բառերից՝ թէ՛ր և է՛ւ:

15 Խռո. եթէ աջից կարգանք, կը ստանանք դիք բառը, որ
բատ է. աղիքներ լցնելը՝ կը նշանակէ երշիկ-
ներ պատրաստել.
կողովուուը—վրձինն է.
մաքրիչը—խողանակն է:

16 ա. հա՛մ—հրամական բատ է, որ եթէ կրկնենք՝ կը ստա-
նանք հա՛մ բառը, որ կը նշանակէ զիշերա-
վին պահապան.

բ. հա՛մէւլ—չան անուն, որ նշանակում է հասիր և
կուլ բառը.

գ. հա՛մէ—բատ է, եթէ կուլ բառից կուլ հեռացնենք և
հա՛մ բառի վերջն աւելացնենք, կը ստացուի
հասիր բառը.

դ. ռաւ—կենդանի, հա՛մուլ բառից հա՛մէ հեռացնենք,
մնացորդն է ռաւ.

է. լու—եթէ ռասը հակառակը կարդանք, կը ստա-
ցուի լու, որ միջատ է:

17 ԵՐԵԿԵՄՅԻ ազգն է, որ եթէ լուծենք, կը ստացուի եւեց և
էնաց բառերը, որ նշանակում է քահանան կամ
տէրաէրը անցկացան.

Նրէց—քահանակ.

Համց կամ անց—անցկացաւ:

18 Լուծ. Կթէ շու բառի վերակ աւելացնենք ծ տառը,
կը ստացուի լուծ բառը, որ նշանակում է զորդ
կամ երկու կամ ամառն ահարկու կենդանի
է, որովհեամ մեղ նեղացնում է:

19 Խորիսի և երբեմ. իրարու նման բառեր են, երկումն էլ
եռով սկավում և խոր վերջանում. մէկի մէջ ա,
միւսի մէջ է ձախաւորներն են զանազանու-
թիւնը. խարխոխ—ծովին ոխերիմ, չատակում
անդ անդ. խորխախ—գաթակի միջուկը:

20 Ուր թիւն է. Կթէ աւելացնենք սկզբից
Ք կը լինի բռւթ, ոչ սուր, չը կորող.
Գ » Գռւթ, խիղճ.
Ա » Առւթ, պտուղ.
Ե » Եռւթ, խոչնդու.
Զ » Ճռւթ, ողկող.
Տ » Տռւթ, խաւար.
Դ » Դռւթ, ծանրութեան չափ:

21 Բացարա. Կրկու հրամակական բաց և արական բառ բառերն են. բո-
լոր ձայնաւորներն էլ ա են:

Լուսակաց. Կրկու հրամակական լուս և կաց բառերն են:

22 «Ո» բռնի է, Կթէ չի-ի հետ աւելացնեմ ի՞՛ բառը, կը
լինի ընկեր:

23 Արբեճ. Կթէ, ոիւն տառը շինենք այն, կը ստացուի հա-
րէճ բառը, որ թունաւոր կենդանի է:

24 Մոմուա. Կթէ քարումոմ բառերը հակառակը կար-
դանք, կը ստանանք հոմուա, ուր ուրաք բառը
աւելանում է իրեն տոկոս:

25 ԲԱՌԵՐԻ ԳՈՎԵՍՏԻ ՊԱՏԱՍԽԱՆԻ

Հորց. ա Աս խաղերի մեծ իշխանն եմ.

Պատասխան. Յացտնի բան է իշխանն ես,
Քանի որ տուզ կամ աս *) ես:

» Ե Խակ ես երգերի աղջ ու համ.

Քեզ էլ պարոն, կը ճանշնամ,
Բառը երգի աղջ է համ:

» Գ Ոչ այս, ոչ այն ես մի բայ եմ.

Գու ո՛չ աս ես, ոչ բառ ես,
Զեզոքական բայ գտա ես:

» Դ Աշակերտի դան ամեն ժամ:

Գտա ես, Փաղան թռչնի պէս
Պոչդ երկում յացտնապէս:

» Ե Հեղանիւթի լաւ պահեստ եմ.

Պահեստ ես հեղանիւթի,
Ժեշտի լեռ մեր խանութի:

» Զ Սգաւորի առատ պաշար.

Խակ դռւ, պարոն, քանի լաս,
Սըգւորին պաշար կը տաս:

» Կ Թէհւ դիւզ եմ բայց հազուստ եմ.

Կարծեմ դռւ պօլսեցի ես,
Խաս-դիւզ անուն կը կրես:

*) աս բառի վերակ վոփոխակի աւելանալով բ, գ, զ,
թ, լ, խ, կ, հ, մ, պ, տ, և փ տառերը՝ ստացվում են.
բառ, զառ, զառ, թառ, լառ, խառ, կառ, հառ, մառ, պառ,
տառ և փառ բառերը:

» Ն իսկ ես բայ եմ սովորաբար:

Իսկ դու ի՞նչքան ճղճղաս,
Բայ ես յաջոնի, քանի էս:

» Հ Առաջին սպայման պըսակի.

Կաշառք կերցնող մեր փեսին
Ամենքը հաս է ասին:

» Տ Զարդարանք եմ կոտորալի.

Մաս-ն ամբողջի կըտոր է,
Մարդուն զուր մի՛ մոլորէ:

» Պ Բանջարեղէնի սիրահար.

Լօրի, մախոնը միան եկաւ,
Երբ մեծ պատ-ը մօմեցաւ:

» Պ Իսկ ես յայտնի թիւ ու համար:

Իսկ դու, յաջոնի թիւ՝ համար,
Տաս ես, բայց ոչ անհամար:

» Դ Ես ոչ թիւ եմ եւ ոչ համար,

Ոչ ել բայ եմ սովորաբար.

Այլ մի խեղձ մարդ տարակուսած,

Ամեն մարդու աչքից ընկած:

Քեզ վերաց շատ եմ ցաւում,
Քանի կաս ացդ վիճակում:
Լաւ է, որ դու զլուխը լսաս,
Վաղուց ասին քեզի գուս:

26 Ետին. քաղաք է Գալիլիակում. հակառակ կողմից կար-
գացվում է Անոն, որ Եռաւառոքչի հօր անունն է:

27 Բարեբար. աւովինքն բառեր ա՛ռ, —իօսքեր գնիր:

28 Անտիք. Առկիամակը, դիցուհի Յագրեամդակ. հակառակ
կողմից կարգացվում է պիտի, որ նոյնպէս դի-
ցուհի էր Հառովմակեցւոց:

29 Սա. ցուցական գերանուն է. հակառակ կողմից կար-
գացվում է առ, որ նշանակում է թղթախաղի
առուղ նշանը, որ ամենից բարձրն է իւր ոչի
կողմից:

30 Մուժուր. քար է, որ եթէ կէս անենք, կը ստանանք
երկու բառ՝ յար, յար, որ նշանակում է քուրդ,
քուրդ կամ երկու հատ քարդ:

31 Մէկուն. թէ ծաղկի անուն է և թէ մարդու անուն, որ
նշանակում է Միքայէլ. Նթէ կէս անենք, կը
ստանանք երկու բառ, և ի և ան ևթէ հակա-
ռակ կարգանք, կը ստանանք կամք բառը, որ
զահճի պաշտօնն է:

32 Եւ շաղկապն է.

Դ-ով կը վիճի պե, կերմնասովի դեը.

Բ-ով ու Եւ, Արծիւ Վասպուրականի.

Ե-ով ու Եւ, գժատան խեը.

Ա-ով ու Եւ, արաբացի.

Ճ-ով ու Ճւ, մօղակ կամ տարազ:

33 Պաւ բառն է, որ ամանեղէն է. շինած է կաւից, որը
զաւի մակըն է վիշտում. խոկ վարպետը՝ որ բրուտն
է, համարվում է հալրու. Գաւի մէջ առհասարակ
լցնում են ձեթ կամ դինի:

Պաւուր. այլ վերջաւորութիւնը երբ առելացնում ենք,
ծաւալը պակասում է և զառնում է թափանցիկ
բաժակ:

թուա. եթէ զաւաթ բառից գ-ն հեռացնենք և միացրով պատմաստ բառը հակառակը կարդանք, կը ստանանք լուսա բառը, որ կրկին սման է՝ սովորաբար պղնձից կամ երկաթից շինած:

34 Սուզու կամ Պօղոս. չառուկ անուն է.

առ—անիմաստ վանկ,
զու—եթէ հակառակը կարդանք. ի միասին
ձուլած կը լինի Սուզու կամ Պօղոս առաքեալը,
որ առաջ հաւասարացեալներին հալածում էր:

35 Դուել. Մարդարէի անուն է:

տու—ցուցական գերանուն է.
դու—դաւաճանութիւն, Վասակի պաշտօնը.
լիւ—(եթէ հակառակ կարդանք երկու առա)
զործիք է.
լիւ—թուական անուն, ուղղական հոլով.

գուելլ—եթէ Դաւիթ բառից գ-ն փոխնենք և
նորա տեղը աւելացնենք գ, կը ստանանք
գուելլ բառը, որ նշանակում է հայեաթ:

36 Մարտիրոս. նշանակում է նահասակ և մի և նոյն ժամանակ մարդու անուն է.

ժոր—նշանակում է քուրդ.
ժորու—կուրւ և մի և նոյն ժամանակ ամիս.

արու—լուս.
եր—առարկա (անկատ).
ու կամ ու—լեռնական աղդ:

37 Վարդան. եթէ վերցնենք մի-մի տառ, կը ստանանք
հետեւալ ձեր՝

վ—բաղաձան տառ.
վու—ձախարկութիւն.

վոր—ներքե, տեղական մակրակ.
վորու—ծաղիկ.

վորու ու—բառ, անինքն վորու է.
վորուն—չառուկ անուն, զօրավար դեղաբան:

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՔ

Գլուխ գ.

Խ Ա Ղ Ե Բ

1

Ա	մ	Ժամանակ, տարի
Կ	ա	Բայ, զալիս եմ
Գ	ա	Գոյական անուն, մեխ
Ձ	ա	Գոյական անուն, թշնամի
Ժ	ա	Գոյական անուն, եկեղեցի
Ճ	ա	Ժամանակ, սահամձ
Լ	ա	Բայ չէզոքական, լալիս եմ
Ծ	ա	Գոյական անուն, մաղերի հիւսը
Կ	ա	Բայ չէզոքական (զրաբար)
Կ	ա	Նաղկապ
Հ	ա	Գոյական անուն, ճաշակ
Ժ	ա	Գոյական անուն, մեծ-մայր
Շ	ա	Գոյական անուն, ծառ
Յ	ա	Քաղաքի անուն, Գամակոս
Ա	ա	Ներգործական բայ, տալիս եմ
Ք	ա	Ցառուկ անուն

2 Եթէ ուշադրութիւն դարձնէք նկարի վերաբ, կը սեսնէք որ կոտրեռնէն ըստ հասեալ կերպով է տեղաւորուած վեց քառանկնանց մէջ.

.	ա	դ	ր	8	ւ
---	---	---	---	---	---

. (կէտ) ա, դ, ր, 8 (ութ), ւ (չիւն) - կէտադրութիւն:

3 Հարցականները բաղաձանիր են. խկ կոչականները ձայնաւոր:

? ! ? ! ? ! ? ? ! ? ! ? ! ? ? ! ? ! ? ! ?

Ֆ ե ր ա ն ա ս ս, Ճ ե ր ի ս լ ա տ ի ւ ն ի մ ա ն ա ս :

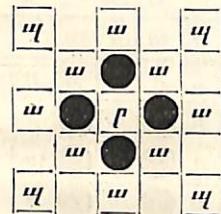
1	դ	զ	2
	ր	ա	
	ա	ր	
	մ	ի	ս

4 Եթէ 1-ից մինչև 2-ը կարդով կարդանք, կը ստանանք բառ, ի՞ն ի սպահ. խկ եթէ հակառակը՝ 2-ից մինչև 1-ը կարդանք, կը ստանանք հայր, սի՞ն ի տարբ բառերը:

ս	օ	ս
օ	ի	օ
ս	օ	ս

5 Քառանկեան չորս կողմը կարդալով, ամեն ուղղութեամբ էլ, ստացվում է Սօս լատուկ անոնք. խկ անկիւնագծերի ուղղութեամբ լիտ ու առաջ նունպէս ստացվում է լատուկ անոնք, ալսինքն՝ Աիս, որ քարդաք է Կիլիկիակում:

6 Այս նկարը, խկապէս քառանկեան չորս կողմը, ամեն ուղղութեամբ էլ կարդացվում է պառ բառը, որ մարդու անոնք է և միւնոն ժամանակ լատկապէս ծեր մարդոց է վերաբերում, ալսինքն նշանակում է մեծ հայր: Անկիւնագծերի ուղղութեամբ լիտ ու առաջ կարդացվում

է պառ բառը, որ լատկապէս ծով մարդոց է վերաբերում. խկ եթէ անկիւններում գտնուած ու տառերը բաց թողնենք և կարդանք մեացորդը, կը ստանանք սրա բառը, որ նշանակում է բաւ, ալսինքն շին իր խօսքը և միւնոն ժամանակ լատուկ անուն, օրինակ Արա Գեղեցիկ, որ հայոց Արամ նահապետի որդին էր:

7 Տասն և վեց քառակուսինները՝ ի միասին միաւորուած ստացուել է հետեւալ ձևի մի մեծ քառակուսի: Եթէ ինչպէս կարգն է, հորիզոնական ուղղութեամբ կարդալու լինիք, կը ստանանք Գամառ-Բաթիպատի մանկական ստանաւորներից մեկի միան երկու տունը:

Ահաւասիկ ստանաւորը՝

Ահա հասաւ նոր տարի,
Հետը բերեց նոր բարի.
Մանըր տըղոց ուրախ օր,
Բարի զաւակ հօրն ու մօր:

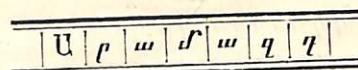

Սանըր տըղաւէք են ուրախ,
Ունին կազին կողինախ.

Սալորի չոր, չամփչ, թուզ
Փատ, ունաբ ու ընկուզ:

Ա	Հ	ա	հ	ա	ս	ա	ւ	ն	ո	ր	ա
ա	լ	ի	չ	ե	ա	ր	բ	ե	ր	ե	ց
ն	ո	լ	լ	ա	ա	ր	ի	Ա	ա	ն	
լ	լ	ա	լ	զ	զ	ո	գ	ու	լ	ա	
ի	օ	լ	ի	ա	ա	ր	ի	զ	ա	ւ	Ր
ա	կ	հ	օ	ր	ր	ն	ու	մ	օ	լ:	
Ա	ա	ն	ր	ա	ա	լ	դ	ա	յ	ք	
ե	ն	ու	ր	ա	ա	ի	ն	ի	ն		
կ	ա	դ	ի	ն	ն	կ	օ	դ	ի	ն	
ա	ի	Ա	ա	մ	մ	լ	ո	ր	ի	չ	
ո	լ	չ	ա	մ	ի	թ	ու	դ	Փ	շ	
ա	տ	ու	ն	ա	ր	ու	ն	կ	ու	դ	

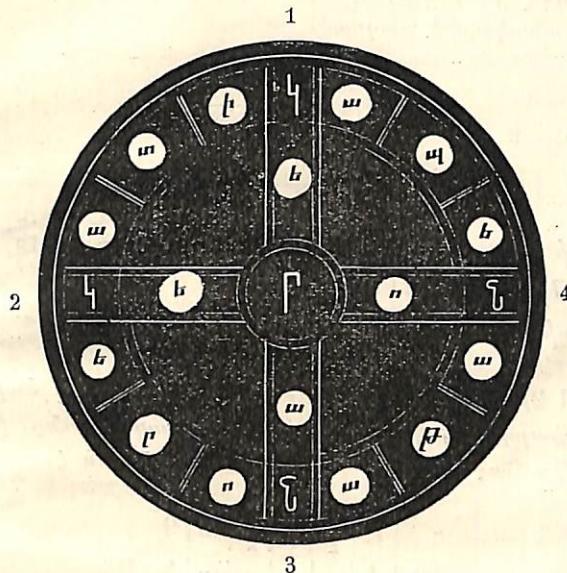
Երջապատի ամեն մի փոքր քառանկեան կողքին գրած ևն մի-մի տառ, որը կարդացվում է Գամառ-Քաթիպա՝ բանաստեղծի ստորագրութիւնը:

8 Այս խաղի մէջ՝ շաբաթաբերաւէկեան բառի տեղ, որ բարձրացած է ասաննէչորս տառերից, նշանակած է առաջ բառը, որ միենան նշանակութիւնն ունի:

9 Կանոնը դատավորության մասին -

Այս անիւի սպիտակ տարածութիւննելը լցրած են ալն-պիսի տառերով, որ եթէ շրջապատի ամեն ուղղութեամբ՝ լետ ու առաջ կարդալու լինինք, կը ստանանք նախ՝

1-ից	մինչեւ	2	կիսակ բառը, հակառակ կատիկ
2-ից	»	3	կերոն » » նորեկ
3-ից	»	4	նաթան » » նաթան
4-ից	»	1	նեպակ » » կապէն

Իսկ եթէ խաչաձև կարդանք, նունակէս լիս ու առաջ,
կը ստանանք՝

Իսկ եթէ խաչաձև կարդանք, նունպէս լիտ ու առաջ,
կը ստանահնք՝

1-ից	մինչև	3	կերպան	բառը,	հակառակի	նարեկ
4-ից	)	2	նորեկ	)	)	կերպն
3-ից	)	1	նարեկ	)	)	կերպան
2-ից	)	4	կերպն	)	)	նորեկ

10 ԱՐԵՎԱԿԱՆ ԲՈՒՂԻ

Եթէ կարդալու լինինք Ա.ից մինչև և և կամ Գ, ստաց-
վում են մինուն խօսքերը, այսինքն՝ ծահալի բառը: Այս-
տեղ կաչ օլի բառը, որ նշանակում է բնակարան և նօլի,
որ նշանակում է քաղցած:

	Բ
Ե	ի
Թի	թի
օթի	օթի
նօթի	նօթի
անօթի	անօթի
ծանօթի	ծանօթի

11 Եթէ այս նկարի եղերակին զլիսատառերը ձախ կող-
մից կարդանք, կը ստացուի Ա.Դ.Յ.Ե. աղդանունը, իսկ աջ
կողմից Դ.Մ.Յ.Ե. որ նոյն հեղինակի անունն է:

Ա	Լ	ա	դ	ա	Ղ
Ղ	Ե	թ	ո	ւ	Ա
Ա	Ղ	ո	ւ	մ	Զ
	Ց	ո	ւ	ս	Ա
Ե	Ղ	ջ	ե	ր	Ռ
Ա	ն	գ	ո'	Ա	պ
	ն	ե	ր	ս	Ը

Համապատասխան տողերում մեր առաջարկած հար-
ցերի պատճեններն են՝

Ալաղաղ—սարի անուն:
Ղերոնտ—մատենագրի անուն:

Աղուամաղ—թռչունի շապիկ:
Յուսմ—զբաբար հրամ. եղ. բակ,
Եղջերուներ—կաթնասուն կենդանիներ:
Անցն-Ապրեցն—երկու զբաբ. հրամ. եղ. բակեր:
Ներսէս—լայտնի կաթողիկոսի անուն:

ս	Ա	սովակ
ոն	ն	ովակ
խխիս	Խ	խակ
ասասա	Ա	ակ
կկկկկ	Կ	կ

12 Թուանշանները փոխարինելով տառերի՝ Ա.ից ուղ-
ղահայեաց և թէ թէքուած ուզգութեամբ կարդալու ժա-
մանակ՝ ստանում ննք սիստ բառերը. իսկ եթէ ստախան
առ աստիճան ննք իջնում՝ առաջին առղւմ սիստ, 2-դում
սիստ, 3-դում սիստ, 4-դում սիստ:

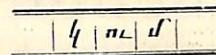
ն	ա	պ	ա	հ	ա	պ	ա	ն
ա	ա						ա	ա
պ		պ				պ		պ
ա			ա	ա				ա
հ				հ				հ
ա					ա	ա		ա
պ		պ				պ		պ
ա	ա						ա	ա
ն	ա	պ	ա	հ	ա	պ	ա	ն

13 Այս նկարի քառանկեան ինչ կողմից էլ որ կար-
գանք՝ աջից ձախ, ձախից աջ, վերեկից ներքե, ներքեկից

վերև, խաչաձև, ինտու առաջ՝ միշտ ստացվում են հայ պատճեն բառերը:

$$\begin{array}{ll} \text{մ} + 3 + 6 = \text{պ} + \text{ա} + \text{պ}, \text{միենո՞ն է թէ Պապ} \\ \text{բ} + 3 + 8 = \text{ա} + \text{հ} + \text{ա} & \text{ահա} \\ \text{գ} + 6 + 3 + 8 = \text{պ} + \text{ա} + \text{հ} & \text{պահ} \\ \text{դ} + 3 + 6 + 3 = \text{ա} + \text{պ} + \text{ա} & \text{ապա} \end{array}$$

14 Արտասանութեան ժամանակ հին ալբրենարանում կ տառը արտասանում էին ին, ՈՒ ձանաւորը ինչպէս առաջ, ներկազումն էլ արտասանում են ու, Մ բաղաձանը ասվում էր մա:

Ուրեմն Կ=հա ՈՒ=ու Ս=ս Հաւասար կողմերը եթէ գումարենք,
երկուսի գումարները կրկին հաւասար
կը լինին միմեանց. արսինքն հում=
ինում էն բարին, ի հարկէ որ այս
խողը կատակ է. երբէք կում բառը
չէ նշանակում կենում են.

15 Կարդացէք եղերակին զլխատառերը և կը ստանաք ալբանի մատենագրի աղբանունը, մնացեալ համապատասխան տողերում մեր առաջարկած հարցի պատասխանելն են:

16 Այս նկարի եղերակին տառերը կազմում են «մեծարանք» բառը, եթէ վերեկից ներքեւ կարդանք. իսկ քնար ածեմ» եթէ ներքեկից վերև կարդանք: Բացի դո-

Ժ	Ը	Ղ	Կ	Ժ
ե	ս	ու	ս	ե
Ճ	ի	Ճ	և	Ճ
	ա	պ	ա	
ր	ու	ս	և	ր
	ա	ս	ու	
ն	ա	թ	ա	ն
ք	ա	դ	ա	ք

րանից իւրաքանչիւր տող, եթէ ձախից աջ կողմը կարդանք, առաջին տողում կը ստանանք մեղմ

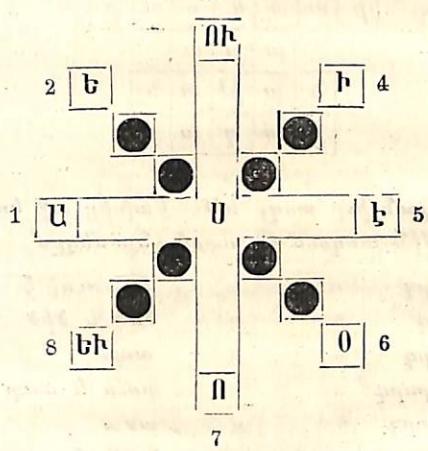
երկրորդ	»	»	էս, ուս, է
երրորդ	»	»	ծեծ և ծիծ
չորրորդ	»	»	ապա
հինգերորդ	»	»	րուս և սուր
վիսերորդ	»	»	ասա
եօթներորդ	»	»	նաթան
ութերորդ	»	»	քաղաք

միմիան երկրորդ տողում է ձանաւորը պէտք է արտասանել ինչպէս է:

17 Բոլոր ձանաւորները Ս-ի հետ կազմում են առանձին-առանձին բառեր. բացի դորանից 1-ից մինչև 5-ը կարդացվում է առէ բառը, որ բայ է. իսկ 3-ից մինչև 7-ը ուսու՝ զրաբար հրամական եղանակով բաց:

1)	“	կը նշանակէ	ատւզ,	թթվախաղի	նշան
2)	է”	”	գերանուն		
3)	“	”	գոյական	անուն	
4)	է”	”	գերանուն	(ընդ իս)	
5)	է”	”	գերանուն	(այս)	
6)	օ”	”	ազգութիւն		
7)	՞”	”	լերջաւորութիւն		
8)	և”	”	չաղկապ		

3

18 Եթէ ուշադրութիւն դարձնէք աշտարակի և զերակին գլխատառերին և վերևից ներքն կարգաք, կը ստանաք Ա. Ձերին յի սպառաւ, աշուրանչ՝ բառերը. նոյնը կը ստանաք, եթէ աջ կողմից կարգաք. բայց այս անդամ հակառակ ձևով ներքեից վերև

Մնացեալ համապատասխան սողերում մեր առաջարկած հարցի պատճեններն են:

ԳՐՈՒԹԻՒՆ Դ.

ԽՆԴԻՐՆԵՐԻ ԵՒ ԿԱՏԱԿՆԵՐԻ

1

ԵՐԿԱԹ-Ա-Վ-Ա-Ճ-Ա-Ռ

Հանաքչի պարոնը 111111111 (տասն և մէկ միլիոն, հարիւր տասն և մէկ հազար, հարիւր տասն և մէկ) հատ փականները շինեց ՏԱՅ հատ այսպէս՝

1 1 1 1 1 1 1 1

Ա-Ն-Մ-Ե-Ղ Կ-Ա-Տ-Ա-Կ

2 Բանուորը չէր կարող իր աջ ձեռքը կտրել իւր ձեռքով, քանի որ նա զրկուած էր ձախ ձեռքից:

3 Այդ թիւը կամ 69-ն է (կամ 96-ը):

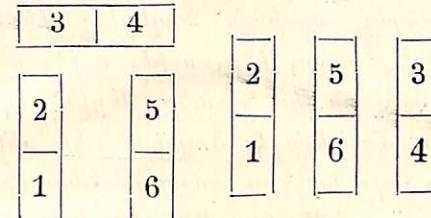
4 Իմ գիտեցած անունը Ի-Ս-Ա-Կ է:

Մ-ով Միսակ, Գ-ով Գիսակ, Ս-ով Սիսակ:

ՊԱՅՏԱԶԵՐ ՇԱՔԱՐՄԱՀԱՅ

5 Արամը դանակի մի հարուածով նախ հեռացրեց 3 և 4 մասերը 2 և 5-ից և ստացաւ առաջին ձեր.

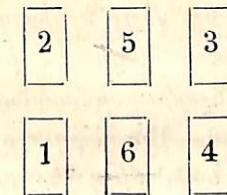
յետոյ 3+4 կտորը մօտեցրեց 2+1 և 5+6 կտոր-ների կողքին, ստացաւ երկրորդ ձեր, և վերջապէս՝

ձեւ 1-ին

ձեւ 2-րդ

դանակի երկրորդ հարուածով հեռացրեց 2+5+3 մասերը 1+6+4 մասերից և ստացաւ հետևեալ երրորդ ձեր:

Զ Մ Ե Ր Ո Ւ Կ

6 Երկու ձմերուկ ունեցողին կը հասնէր հինգ կոպէկ. իսկ երեք ձմերուկ ունեցողին քսան կոպէկ: Որովհետեւ հարցի մէջ ասուած էր հաւասարապէս կերան, ուրեմն նշանակում է ամեն մի ձմերուկը երեք հաւասար մասերի բաժանեցին:

7 Այս կատակը պէտք է այսպէս արած։ Երկու ձեռքերն էլ բաց արէ՛ք, կարգով համարեցէ՛ք մատները մէկից մինչև տասը, յետոյ սկսեցէ՛ք նոյնը հակառակը համարել, այսինքն՝ ծալեցէ՛ք մէկ-մէկ մատները և ասացէ՛ք տաս, ինը, ութ, եօթ, վեց, — բաւական է։ Երբ որ կը հասնէք վեցին՝ արդէն մէկ ձեռքի բոլոր մատներն էլ ծալուած կը լինին. իսկոյն, առանց շարունակելու ասացէ՛ք. «այս միւս ձեռքն էլ հինգ մատ. ուրեմն ընդամենը կը լինի տասն և մէկ մատ։ 6+5=11-ին»։

ՏԱՄՆ ԵՒ ՄԵԿ ՈՒՂՏ

8 Նէյխը հետեւեալ կերպով բաժանեց.

Առաջինին տուեց վեց, երկրորդին չորս, ասելով՝ որ տասն և մէկի կէսը վեցն է. իսկ երրորդականը չորս։ Երրորդին, ինչպէս որ ասուած էր կտակում, տուեց միացն մի հատ։ — Այս կարգաղբութիւնը չը հաւանացին, որովհետև նախ ճիշդ չէր բաժանումը և երկրորդ՝ երկու եղբայրները աւելի էին ստանում, քան թէ կը հասնէր իրանց կտակի զօրութեամբ։ Այն ժամանակ նէյխը դիմեցհետեւեալ հնարագիտութեանը։ — Թո՛ղ Ալլահը օրհնէ ձեզ, ասաց Նէյխը. ձեր հանգուցեալ հայրը կտակել է ընդամենը տասն և մէկ հատ ուղտ. իսկ դուք քանի որ այդքան սիրում էք ձեր հօր յիշատակը և ուղում էք սրբութեամբ կատարել նորա վերջին կամքը, ես ևս իմ կողմից գոփում եմ ձեզ և նուիրում եմ յօժարութեամբ իմ

սեպհականութիւնից մի հատ ուղտ, բայց կրկին չը քանդենք ձեր հօր կտակը և բաժանենք ճշգութեամբ։ — Քեզ՝ 0մար, հասնելու է կէսը. ուրեմն վեր առքո մասը, քանի որ 12-ի կէսը 6-ն է։ Հարուն՝ ահաւասիկ քո մի երրորդական մասը — չորս. իսկ դու՛ Ալի, քչով բաւականացող, տար քո մի հատ ուղտը։

— Հը՛, ի՞նչ կայ, ասաց Նէյխը ծիծաղելով, զարմանում էք, որ մի հատ ևս մնաց. ո՛չ, սիրելիք, սա իմ ուղտն է, որ իսկոյն պատուիրեցի դուրս հանել ախոռից։ Գնացէ՛ք խաղաղութեամբ, իմ ուղտը թողէ՛ք որ կրկին մնայ ինձ մօտ. թո՛ղ այս ևս իմ աշխատութեան վարձը լինի։

ՊԱՅՄԱՆԱՒՐ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

Աղէքսանդրը և Նիկողայոսը, երբ ստանում էին իրանց նամակները, թերթի ձախ կողմից մի մասը ծալում էին և առաջին կտորն էին կարգում, որ իսկական նամակն էր։ Ահա այս անգամն էլ նամակի զօրութեամբ նեռիրիսուին ուղարկեցին Սիբիրիա աքսոր։

Ուշադրութիւն դարձրէ՛ք նամակներին, այդ ծալուած տեղերը բաւականին սպարդ նշմարվում են։ Կարգացէ՛ք ամբողջապէս նախ նամակները և յետոյ կողքից կտրուած փոքրիկ մասերը։

ՊԱՅՄԱՆԱԿՐԴՈՒԹՅՈՒՆ

11-1588 *International* 1890 *pt.*

ՍԻՐԵԼԻԴԻ

Worship.

ՄԱՍԻՆ ԱՐԴՅՈՒՆ

¶ U S U W U W

三

21-*l, u* 3*m*

21-155 3m5mawp 1890 H.

1111

ՄԱՍԻՆ ԱՐԴՅՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆ

11 Գրած էր այսպէս՝ 96
69, պակաս էր միայն հան-
ման նշանը՝ (—մինուսը):

12 Այս յօդուածում ու տառը ամենևին չը կաց.
կարող էք ստուգել:

13 Ծառան գնեց Յ տեսակ գինի հետեւեալ չափով.
3 բուրբիանոց 13 շիշ և վճարեց 7 ր. 80 կոպէկ.
50 կոպէկանոց 12 » » » 1 ր. 20 »
20 կոպէկանոց 25 » » » 1 բուրլի:
Հինգ շիշը հաշուելով մի թունդի, ընդամենը
գնեց 10 թունդի և վճարեց 10 բուրլի, նշանա-
կում է խառնուրդի թունդին արժէ մէկ բուրլի:

Ի Մ Ա Զ Գ Ա Կ Ա Ն Ն Ե Ր Բ

14 Կարդացէք ամեն մի տան սկզբնատառերը և
կը ստանաք այդ յատուկ անուանոց ազգանունը:

Ե Ր Կ Ո Ւ Ա Ռ Ւ Ւ Ծ

15 Կրկնի տէրը ո'չ մեղաւոր էր և ո'չ էլ տու-
ժեց, դա մի կատակ էր. Երկու առիւծներ չէին կա-
րող երբէք միմեանց ուտել:

Ր Ե Բ Ո Ւ Ս Ն Ե Ր

№ 1. Գայլի զլսին աւետարան էին կարդում,
ասում էր՝ թէզ արա՛ ոչխարը սարն անցկացաւ:

№ 2. Ծուլութիւնն է մեծ յանցանք, Վահա՞ն,
կարգալու ժամանակ է:

№ 3. Անբարտաւան մի՛ լինի, կացինդ չը զար-
կես էն ծառին՝ որ քեզ պահպանել է փորձանքի ժա-
մանակ:

ՀՅ Ազգային գրադարան

NL0596523

